

[Kristen Amby.]

hold til Egenkapitalen, og det er et rigtigt Princip, hvis man opfordrer til Konsolidering, for saa kommer Selskaberne væk fra at udvande og betale eksorbitante Udbytter. Naar man sparer op, holder Udbyttet og ogsaa Tantiømer og meget andet nede, er der dog den Mulighed, at man kan betale en rimelig Rente af de Penge, der er sparet op, til dem, som ejer Selskaberne. Det er Princippet i det svenske System, og det er Princippet i dette Forslag, og det kan jeg slutte mig til, fordi jeg gerne vil Udvandingen, det usunde til Livs, som allerede har et vist Omfang, og som, naar Selskaberne bliver ved at akkumulere store Reserver, vil tage endnu større Omfang.

Nu kunde man jo spørge, om det er hensigtsmæssigt, naar det drejer sig om en Aktie — jeg taler slet ikke om den Ændring her — at sætte Udbyttet til 4 pCt. I Sverige har man altsaa 6 pCt. Umiddelbart vil det ikke synes fornuftigt, og i selve Loven har man altsaa hele Tiden sagt, at uanset, hvad man har haft i Udbytte før Krigen, maa der altid betales 6 pCt. i Udbytte. Det vil sige, at man har erkendt, at der dog er den Forskel paa Aktier og Obligationer, at Obligationer er vedvarende rentebærende Papirer, medens Aktier mange Gange har givet Nul. Derfor synes jeg ikke, man, hvis man vil ind paa det Princip, skal staa paa 4 pCt.-Satsen.

Der næst er der et andet Problem i Forbindelse med de ikke-noterede Selskaber — og det er langt de fleste. De noterede Selskabers Kurser og som Følge deraf den Formueskat, Indehaverne af Papirerne skal betale, er stort set afhængig af Udbyttet. Man ser, at Kurserne for de Selskaber, som har mægtige Reserver, men fører en fornuftig og rimelig Udbyttepolitik og altsaa holder Udbyttet nede, ikke paa Børsen stiger over en vis Grænse, og det er rigtigt og godt. Men de private Selskaber, eller rettere Indehaverne af Aktierne i de private Selskaber, har ikke denne, skal vi sige. Bremse paa Formuestigningen som de, der har noterede Papirer, fordi Skattevæsenet tidligere har fastsat Aktieværdien i Forhold til 80 pCt. af Egenkapitalen. Hvis man gjorde det for de noterede Selskaber, vilde vi se helt andre Kurser og dermed ogsaa helt andre Formuebeløb, som Folk saa maatte betale Formueskat af. Der er her en Uoverensstemmelse mellem de private Selskaber eller de ikke-noterede Aktiesel-

skaber og de noterede, som er til Skade for de ikke-noterede. Derfor tror jeg, det vilde være rigtigt, om Regeringen overvejer med Hensyn til Formueskat af disse Selskaber stort set at fastsætte den Linie, at man som Grund for Skattekursen lægger det Udbytte, der er betalt over en vis Aarrække. Det er jo dog urimeligt — det vil vel alle indrømme —, at Folk, hvis man holder paa det bestaaende Grundlag, eventuelt kommer til at betale adskilligt mere bare i Formueskat, end Aktierne har afkastet over en længere Aarrække. Og det kan meget vel være Tilfældet og er for Resten ogsaa Tilfældet, naar det drejer sig om private Selskaber.

Jeg tror nu imidlertid ikke, at denne i og for sig nye Tanke, som er kommet ind i Forslaget, er moden til uden videre at gennemføres. Jeg tror, man maa drøfte dette Forslag i et Udvalg, og jeg personlig vil meget hellere have en uændret Fortsættelse af Lovgivningen et vist Stykke Tid, maa ske nogle faa Maaneder, saaledes at Udvalget paa rent saglig Basis kunde overveje, om vi ikke skal over til et andet System end det, vi har. Det, vi har, er nemlig irrationelt og urimeligt, det henholder sig blot til den formelle Aktiekapital og ikke andet, og det er taabeligt, for det, det drejer sig om, er Realiteter.

Jeg mener, at hvis man virkelig fik set fornuftigt paa Forholdene og havde Tid dertil, saa vilde man ogsaa nok finde en Udvej, hvorved man i Danmark, som man har gjort det i Sverige, vilde præmiere de Mennesker, der ejer disse Aktieselskaber, og som virkelig vedvarende vil konsolidere Selskaberne, og det er et Formaal, som det offentlige maa støtte. Men den Lov, vi har haft, har, som jeg allerede har sagt, paa mange Punkter bidraget til, at den Konsolidering, som i det store og hele har fundet Sted, har kunnet, om jeg saa maa sige, udvandes ved, at der er sket en upaa-krævet Udvidelse af Aktiekapitalen, og det er der ingen, der har tænkt paa at ændre ved endnu.

Jeg vil derfor mene, at den højtærede Handelsminister skulde være tilfreds, hvis Tinget vil love ham velvilligt og i Ro og Mag at overveje dette Forslag, men saa vidt jeg husker, skal vi have et Lovforslag vedtaget inden en vis Termin, jeg ved ikke om det er inden 1. Juni. Det er muligt, vi saa bliver nødt til at forlænge Loven nogle faa Maaneder, og saa maa man se at kom-